

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

Bryssel den 26 april 2024
(OR. en)

2020/0278 (COD)

PE-CONS 20/24

FRONT 43
IXIM 44
COMIX 70
CODEC 399

LAGSTIFTNINGSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om införande av screening av tredjelandsmedborgare vid de yttre gränserna och om ändring av förordningarna (EG) nr 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 och (EU) 2019/817

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
FÖRORDNING (EU) 2024/...**

av den ...

**om införande av screening av tredjelandsmedborgare
vid de yttre gränserna
och om ändring av förordningarna (EG) nr 767/2008, (EU) 2017/2226,
(EU) 2018/1240 och (EU) 2019/817**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2 b och d,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet³, och

¹ EUT C 155, 30.4.2021, s. 58.

² EUT C 175, 7.5.2021, s. 32.

³ Europaparlamentets ståndpunkt av den 10 april 2024 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den ...

av följande skäl:

- (1) Schengenområdet skapades för att uppnå ett område utan inre gränser där den fria rörligheten för personer garanteras, i enlighet med artikel 3.2 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). För att det området ska fungera väl krävs ömsesidigt förtroende mellan medlemsstaterna och en effektiv förvaltning av de yttre gränserna.

- (2) Reglerna om gränskontroll av personer som passerar unionens medlemsstaters yttre gränser fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399⁴. Trots de gränsövervakningsåtgärder som tillämpas kan medlemsstaterna emellertid ställas inför obehörig gränspassage av tredjelandsmedborgare som undviker in- och utresekontroller. För att vidareutveckla unionens politik med syftet att säkerställa kontroll av personer och en effektiv övervakning i fråga om passage av de yttre gränserna i enlighet med artikel 77.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), bör ytterligare åtgärder vidtas för att hantera situationer där tredjelandsmedborgare omhändertas i samband med en otillåten passage av de yttre gränserna, där tredjelandsmedborgare landsätts efter sök- och räddningsinsatser, och där tredjelandsmedborgare gör en ansökan om internationellt skydd vid ett gränsövergångsställe utan att uppfylla inresevillkoren. Den här förordningen kompletterar förordning (EU) 2016/399 med avseende på dessa situationer. Det är viktigt att säkerställa att tredjelandsmedborgare i dessa situationer genomgår screening för att underlätta en korrekt identifiering och möjliggöra en effektiv hänvisning till lämpliga förfaranden som, beroende på omständigheterna, kan vara förfarandet för internationellt skydd eller förfaranden som är förenliga med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG⁵. Screening av sådana tredjelandsmedborgare bör på ett smidigt sätt komplettera de kontroller som utförs vid den yttre gränsen eller kompensera för att dessa kontroller inte har ägt rum vid passage av den yttre gränsen.

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 77, 23.3.2016, s. 1).

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98).

- (3) Gränskontroll är inte bara i de medlemsstaters intresse vid vars yttre gränser den utförs, utan i samtliga de medlemsstaters intresse som har avskaffat den inre gränskontrollen. Gränskontrollen bör bidra till minskad olaglig migration, kampen mot människosmuggling och människohandel samt till förebyggande av alla typer av hot mot medlemsstaternas inre säkerhet, allmänna ordning, folkhälsa och internationella förbindelser. Vid genomförandet av gränskontroller ska medlemsstaterna handla i överensstämmelse med relevant unionsrätt och internationell rätt, inbegripet Genèvekonventionen angående flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951, ändrad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967, med de skyldigheter som följer av internationellt skydd, särskilt principen om *non-refoulement*, och med de grundläggande rättigheterna. Åtgärder som vidtas vid de yttre gränserna är viktiga inslag i en övergripande strategi för migration som gör det möjligt för medlemsstaterna att hantera problemet med att blandade grupper av irreguljära migranter och personer i behov av internationellt skydd anländer.
- (4) Enligt förordning (EU) 2016/399 består gränskontroll av in- och utresekontroller vid gränsövergångsställena och gränsövervakning som utförs mellan gränsövergångsställena, för att hindra tredjelandsmedborgare från att passera gränsen på ett sätt som inte är tillåtet enligt den förordningen eller från att kringgå in- och utresekontroller. Enligt bestämmelserna om gränsövervakning i förordning (EU) 2016/399 ska en person som har passerat en gräns på otillåtet sätt och som inte har rätt att vistas på den berörda medlemsstatens territorium omhändertas och bli föremål för förfaranden som är förenliga med direktiv 2008/115/EG. Enligt förordning (EU) 2016/399 ska gränskontroll genomföras utan att det påverkar rättigheterna för flyktingar och personer som ansöker om internationellt skydd, särskilt när det gäller principen om *non-refoulement*.

- (5) Gränskontrolltjänstemän ställs ofta inför tredjelandsmedborgare som ansöker om internationellt skydd utan att inneha resehandlingar, både efter omhändertaganden i samband med gränsövervakning och vid kontroller vid gränsövergångsställena. Vid vissa gränssnitt ställs gränskontrolltjänstemännen dessutom inför ett stort antal ankomster samtidigt. Under sådana förhållanden är det särskilt svårt och viktigt att säkerställa att alla relevanta databaser konsulteras och fastställa ett lämpligt förfarande så snabbt som möjligt.
- (6) Screening av tredjelandsmedborgare bör särskilt bidra till att säkerställa att dessa hänvisas till lämpliga förfaranden så tidigt som möjligt och att de förfarandena fortgår utan avbrott eller förseningar. Samtidigt bör screeningen bidra till att motverka att vissa personer som ansöker om internationellt skydd avviker efter att ha fått tillstånd att resa in på en medlemsstats territorium på grundval av sin ansökan om internationellt skydd, i syfte att ansöka på nytt i en annan medlemsstat eller inte gå vidare alls i processen.
- (7) Screening av tredjelandsmedborgare som ansöker om internationellt skydd bör följas av en prövning av behovet av internationellt skydd. Den bör göra det möjligt att samla in och till de myndigheter som är behöriga för denna granskning vidarebefordra all information som är relevant för att dessa myndigheter ska kunna fastställa vilket förfarande som är lämpligt för att pröva ansökan, utan att föregripa typen av förfarande, och på så sätt påskynda prövningen. Screeningen bör också bidra till att identifiera sårbara personer så att alla särskilda behov beaktas fullt ut vid fastställandet och genomförandet av det tillämpliga förfarandet.

- (8) De skyldigheter för medlemsstaterna som följer av denna förordning bör inte påverka tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/...⁶⁺.

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/... av den ... om asyl- och migrationshantering, om ändring av förordningarna (EU) 2021/1147, och (EU) 2021/1060 och om upphävande av förordning (EU) nr 604/2013 (EUT L, ..., ELI: ...).

⁺ EUT: Vänligen för in numret för förordningen i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) i texten och inför nummer, datum, titel och EUT-hänvisning för den förordningen i fotnoten.

- (9) Denna förordning bör tillämpas på tredjelandsmedborgare och statslösa personer, oavsett om de har gjort en ansökan om internationellt skydd eller inte, som omhändertas i samband med att de utan tillstånd passerar en medlemsstats yttre gräns landvägen, sjövägen eller luftvägen, med undantag för tredjelandsmedborgare för vilka den berörda medlemsstaten inte är skyldig att ta biometriska uppgifter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/...⁷⁺ av andra skäl än deras ålder, samt på de tredjelandsmedborgare som har landsatts efter sök- och räddningsinsatser, och inte uppfyller inresevillkoren i förordning (EU) 2016/399. För de tredjelandsmedborgare som har landsatts efter sök- och räddningsinsatser bör tillämpningen av den här förordningen inte påverka medlemsstaternas skyldigheter enligt internationell rätt när det gäller sök- och räddningsinsatser. Den här förordningen bör också tillämpas på de personer som söker internationellt skydd vid gränsövergångsställena eller i transitzoner utan att uppfylla inresevillkoren, eller när tredjelandsmedborgare gör en ansökan om internationellt skydd efter att ha beviljats tillstånd till inresa enligt förordning (EU) 2016/399 av humanitära skäl, av nationellt intresse eller på grund av internationella förpliktelser.

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/... av den ... om inrättande av Eurodac för jämförelse av biometriska uppgifter för att effektivt tillämpa Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2024/... och (EU) 2024/... och rådets direktiv 2001/55/EG, och identifiera tredjelandsmedborgare och statslösa personer som vistas olagligt och om framställningar från medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och Europol om jämförelse med Eurodacuppgifter för brottsbekämpande ändamål, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2018/1240 och (EU) 2019/818 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 603/2013 (EUT L, ..., ELI:...).

⁺ EUT: Vänligen för in numret för förordningen i dokument PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)) i texten och inför nummer, datum, titel och EUT-hänvisning för den förordningen i fotnoten samt numret för förordningarna i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) respektive dokument PE-CONS 18/24 (2016/0225(COD)) i titeln i fotnoten.

- (10) Screeningen bör genomföras vid en lämplig plats som anvisas av varje medlemsstat, som vanligtvis är belägen vid eller i närheten av den yttre gränsen, eller på andra platser inom territoriet, med beaktande av geografi och befintlig infrastruktur, och med säkerställande av att screeningen kan genomföras utan dröjsmål. Screening av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på medlemsstaternas territorium och som har passerat en yttre gräns för att resa in på medlemsstaternas territorium på ett otillåtet sätt, och som inte redan har genomgått screening i en medlemsstat, bör genomföras vid en lämplig plats som anvisas av varje medlemsstat inom dess territorium.

- (11) De tredjelandsmedborgare som genomgår screening bör hållas tillgängliga för screeningmyndigheterna under pågående screening. Medlemsstaterna bör i sin nationella rätt fastställa bestämmelser som säkerställer dessa tredjelandsmedborgares närvaro under screeningen, för att förhindra att de avviker. Om det på grundval av en individuell bedömning av ett ärende visar sig nödvändigt får en medlemsstat besluta att ta en person som genomgår screening i förvar, om mindre ingripande åtgärder inte kan tillämpas verkningsfullt. Förvar bör endast tillämpas som en sista utväg i enlighet med principerna om nödvändighet och proportionalitet och vara föremål för ett effektivt rättsmedel, i enlighet med nationell rätt, unionsrätten och internationell rätt. De relevanta bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/...⁸⁺, för personer som ansöker om internationellt skydd, och de relevanta reglerna om förvar i direktiv 2008/115/EG, för tredjelandsmedborgare som inte har gjort någon ansökan om internationellt skydd, bör vara tillämpliga under screeningen.
- (12) Om det under screeningen framkommer att en tredjelandsmedborgare som genomgår en sådan screening uppfyller de inresevillkor för tredjelandsmedborgare som fastställs i förordning (EU) 2016/399 bör screeningen avslutas och den berörda tredjelandsmedborgaren ges tillstånd att resa in på territoriet, utan att det påverkar tillämpningen av de sanktioner för otillåten passage av de yttre gränserna utanför gränsövergångsställena och de fasta öppethållandetider som avses i den förordningen.

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/... av den ... om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd (EUT L, ..., ..., ELI: ...).

⁺ EUT: Vänligen för in numret för direktivet i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) i texten och inför nummer, datum, titel och EUT-hänvisning för den förordningen i fotnoten.

- (13) Mot bakgrund av syftet med de undantag från inresevillkoren för tredjelandsmedborgare som fastställs i förordning (EU) 2016/399, bör personer vars inresa en medlemsstat genom ett individuellt beslut har gett tillstånd till i enlighet med sådana undantag enligt den förordningen inte genomgå screening även om de inte uppfyller alla inresevillkor, såvida de inte gör en ansökan om internationellt skydd.
- (14) Alla tredjelandsmedborgare som genomgår screening bör bli föremål för kontroller för att fastställa eller verifiera deras identitet och för att verifiera huruvida de skulle kunna utgöra ett hot mot den inre säkerheten eller folkhälsan. Vad gäller personer som gör en ansökan om internationellt skydd vid gränsövergångsställen bör de identitets- och säkerhetskontroller som utförs i samband med in- och utresekontroller beaktas för att undvika dubbla kontroller.

- (15) När screeningen har slutförts bör de berörda tredjelandsmedborgarna antingen hänvisas till de myndigheter som är behöriga att registrera ansökningar om internationellt skydd eller bli föremål för förfaranden som är förenliga med direktiv 2008/115/EG, beroende på vad som är lämpligt. Relevant information som erhålls vid screeningen bör lämnas till de behöriga myndigheterna för att stödja den fortsatta prövningen av varje enskilt fall, med full respekt för de grundläggande rättigheterna. Vid behov bör de kontroller som fastställs i denna förordning fortsätta att utföras av respektive behöriga myndigheter inom ramen för det efterföljande förfarandet. De förfaranden som fastställs i direktiv 2008/115/EG bör börja tillämpas först efter det att screeningen har avslutats. Bestämmelserna om registrering av ansökningar om internationellt skydd i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/...⁹⁺ bör tillämpas först efter det att screeningen har avslutats. Detta bör inte påverka det förhållandet att personer som ansöker om internationellt skydd vid tidpunkten för omhändertagandet, i samband med gränskontroll vid gränsövergångsstället eller under screeningen, bör betraktas som personer som ansöker om internationellt skydd, och förordning (EU) 2024/...⁺⁺ och direktiv (EU) 2024/...⁺⁺⁺ bör vara tillämpliga på dem.

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/...av den ... om inrättande av ett gemensamt förfarande för internationellt skydd i unionen och om upphävande av direktiv 2013/32/EU (EUT L, ..., ELI: ...).

⁺ EUT: Vänligen för in numret för förordningen i dokument PE-CONS 16/24 (2016/0224(COD)) i texten och inför nummer, datum, titel och EUT-hänvisning för den förordningen i fotnoten.

⁺⁺ EUT: Vänligen för in numret för förordningen i dokument PE-CONS 16/24 (2016/0224(COD)) i texten.

⁺⁺⁺ EUT: Vänligen för in numret för direktivet i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) i texten.

- (16) Personer som ansöker om internationellt skydd och för vilka medlemsstaterna inte kan tillämpa eller inte längre kan tillämpa ett gränsförfarande för asyl i enlighet med bestämmelsen om undantag från gränsförfarandet för asyl i förordning (EU) 2024/...⁺ bör som regel ges tillstånd att resa in på territoriet.
- (17) Screening kan också följas av omfördelning enligt den solidaritetsmekanism som inrättas genom förordning (EU) 2024/...⁺⁺ eller någon annan befintlig solidaritetsmekanism.

⁺ EUT: Vänligen för in numret för förordningen i dokument PE-CONS 16/24 (2016/0224(COD)) i texten.

⁺⁺ EUT: Vänligen för in numret för förordningen i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) i texten.

- (18) I enlighet med den presumption om uppfyllande av villkoren för vistelsens varaktighet som fastställs i förordning (EU) 2016/399 anges uppfyllandet av inresevillkoren och inresetillståndet i form av en inresestämpel i en resehandling. Avsaknaden av en sådan inresestämpel eller avsaknaden av en resehandling kan därför betraktas som en indikation på att innehavaren inte uppfyller inresevillkoren. När in- och utresesystemet, inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226¹⁰, tas i drift, och stämplarna därmed ersätts med en registrering i in- och utresesystemet, kommer denna presumption att bli mer tillförlitlig. Medlemsstaterna bör därför genomföra screening av tredjelandsmedborgare som redan befinner sig på deras territorium och som inte kan bevisa att de uppfyller villkoren för inresa till medlemsstaternas territorium. En screening av sådana tredjelandsmedborgare är nödvändig för att kompensera för det faktum att de förmodligen lyckades undgå inresekontroller vid ankomsten till Schengenområdet och därför varken kunde ha nekats inresa eller ha hänvisats till lämpligt förfarande efter screeningen. Genomförandet av screening skulle också kunna bidra till att genom sökning i de databaser som avses i den här förordningen fastställa att de berörda personerna inte utgör ett hot mot den inre säkerheten. När screeningen inom territoriet är avslutad bör de berörda tredjelandsmedborgarna genomgå ett återvändandeförfarande eller, om de ansöker om internationellt skydd, ett lämpligt asylförfarande. Tredjelandsmedborgare bör inte genomgå upprepade screeningar.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226 av den 30 november 2017 om inrättande av ett in- och utresesystem för registrering av in- och utreseuppgifter och av uppgifter om nekad inresa för tredjelandsmedborgare som passerar medlemsstaternas yttre gränser, om fastställande av villkoren för åtkomst till in- och utresesystemet för brottsbekämpande ändamål och om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och förordningarna (EG) nr 767/2008 och (EU) nr 1077/2011 (EUT L 327, 9.12.2017, s. 20).

- (19) Medlemsstaterna bör kunna avstå från att genomföra screening inom territoriet om en tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på deras territorium omedelbart efter omhändertagandet skickas tillbaka till en annan medlemsstat enligt bilaterala avtal eller arrangemang eller enligt bilaterala samarbetsramar. I ett sådant fall är det den medlemsstat till vilken den berörda tredjelandsmedborgaren har sänts tillbaka som bör genomföra screeningen utan dröjsmål.
- (20) Denna förordning påverkar inte tillämpningen av bestämmelser i nationell rätt som omfattar identifiering av tredjelandsmedborgare som misstänks vistas olagligt i en medlemsstat om sådan identifiering sker för att inom en kort men rimlig tid undersöka de uppgifter som gör det möjligt att fastställa om vistelsen är olaglig eller laglig.
- (21) Utan att det påverkar tillämpningen av de regler om gränskontroll som är tillämpliga vid de inre gränserna i de medlemsstater där ett beslut om att upphäva sådana kontroller ännu inte har fattats, bör screening av tredjelandsmedborgare som omhändertas i samband med en otillåten passage av sådana inre gränser där kontrollerna ännu inte har upphävts följa de regler som fastställs i denna förordning för screening inom territoriet och inte de regler som fastställs för screening vid den yttre gränsen.
- (22) Screening vid den yttre gränsen bör slutföras så snabbt som möjligt och inte överstiga sju dagar. Screening inom territoriet bör slutföras så snabbt som möjligt och inte överstiga tre dagar. Medlemsstaterna bör inte förhindras att slutföra screeningen vid den yttre gränsen och screeningen inom territoriet inom en kortare tidsfrist, förutsatt att de kontroller som föreskrivs i denna förordning utförs.

- (23) Screening är en del i den europeiska integrerade gränsförvaltningen. I synnerhet instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik, som inrättades, som en del i Fonden för integrerad gränsförvaltning, genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1148¹¹, kan mobiliseras för att ge stöd till medlemsstaternas insatser enligt den här förordningen, i enlighet med reglerna för användningen av det instrumentet och utan att det påverkar andra prioriteringar som stöds av fonden.

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1148 av den 7 juli 2021 om inrättande, som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, av instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik (EUT L 251, 15.7.2021, s. 48).

- (24) För att uppnå målen med screening bör en starkare ram säkerställas för ett nära samarbete mellan de behöriga nationella myndigheter som avses i bestämmelserna om genomförande av kontroll i förordning (EU) 2016/399, de myndigheter som ansvarar för asylförfaranden och mottagande av sökande, de myndigheter som ansvarar för skyddet av folkhälsan och de myndigheter som ansvarar för att genomföra återvändandeförfaranden som är förenliga med direktiv 2008/115/EG. Medlemsstaterna bör tillåtas att utnyttja stöd från relevanta byråer, särskilt Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896¹² (*Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån*), och Europeiska unionens asylbyrå, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2303¹³ (*Europeiska unionens asylbyrå*), inom ramen för deras mandat. Medlemsstaterna bör involvera nationella barnskyddsmyndigheter och nationella myndigheter som ansvarar för att upptäcka och identifiera offer för människohandel, när screeningen avslöjar omständigheter som är relevanta för människohandel i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU¹⁴.

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896 av den 13 november 2019 om den europeiska gräns- och kustbevakningen och om upphävande av förordningarna (EU) nr 1052/2013 och (EU) 2016/1624 (EUT L 295, 14.11.2019, s. 1).

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2303 av den 15 december 2021 om Europeiska unionens asylbyrå och om upphävande av förordning (EU) nr 439/2010 (EUT L 468, 30.12.2021, s. 1).

¹⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU av den 5 april 2011 om förebyggande och bekämpande av människohandel, om skydd av dess offer och om ersättande av rådets rambeslut 2002/629/RIF (EUT L 101, 15.4.2011, s. 1).

- (25) Under screeningen bör barnets bästa alltid komma i främsta rummet i enlighet med artikel 24.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*). Barnskyddsmyndigheter bör, när det är nödvändigt, vara nära involverade i screeningen för att säkerställa att vederbörlig hänsyn tas till barnets bästa under hela screeningen. En företrädare bör utses för att företräda och bistå ensamkommande barn under screeningen eller, om någon företrädare inte har utsetts, så bör en person som är utbildad för att värna om barnets bästa och allmänna välbefinnande utses. I tillämpliga fall bör den företrädaren vara densamma som den företrädare som utsetts i enlighet med reglerna om ensamkommande barn i direktiv (EU) 2024/...⁺. Den utbildade personen bör vara den person som utsetts att tjänstgöra tillfälligt som företrädare enligt det direktivet, om en sådan person har utsetts.
- (26) Vid tillämpningen av denna förordning bör medlemsstaterna säkerställa respekten för mänsklig värdighet och undvika diskriminering av personer på grund av kön, ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, religion eller övertygelse, politisk eller annan åskådning, tillhörighet till nationell minoritet, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning.

⁺ EUT: Vänligen för in numret för direktivet i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) i texten.

- (27) För att säkerställa att EU-rätten och internationell rätt, inbegripet stadgan, efterlevs i samband med screening bör varje medlemsstat tillhandahålla en övervakningsmekanism och införa lämpliga skyddsåtgärder för dess oberoende, däribland respekten för Parisprinciperna, antagna genom FN:s generalförsamlings resolution 48/134 av den 20 december 1993, Venedigprinciperna, antagna av Venedigkommissionen vid dess 118:e plenarmöte den 15-16 mars 2019, FN:s generalförsamlings resolution av den 28 december 2020 om ombudsmannens och medlingsinstitutens roll när det gäller att främja och skydda mänskliga rättigheter, goda styrelseformer och rättsstatens principer, och det fakultativa protokollet till konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, antagen den 18 december 2002 vid FN:s generalförsamlings 57:e session genom resolution A/RES/57/199. För det syftet bör medlemsstaterna kunna använda sig av redan befintliga nationella övervakningsmekanismer för grundläggande rättigheter i enlighet med kraven i denna förordning. Varje medlemsstats övervakningsmekanism bör särskilt omfatta respekten för grundläggande rättigheter i samband med screening samt respekten för tillämpliga unionsbestämmelser och nationella bestämmelser om förvar och efterlevnaden av principen om *non-refoulement*. Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, inrättad genom förordning (EG) nr 168/2007¹⁵ (*byrån för grundläggande rättigheter*), bör fastställa allmänna riktlinjer för inrättandet av och oberoendet hos denna övervakningsmekanism.

¹⁵ Rådets förordning (EG) nr 168/2007 av den 15 februari 2007 om inrättande av Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (EUT L 53, 22.2.2007, s. 1).

Medlemsstaterna bör dessutom ha rätt att begära stöd från byrån för grundläggande rättigheter vid utvecklingen av sin nationella övervakningsmekanism. Därtill bör medlemsstaterna ha rätt att samråda med byrån för grundläggande rättigheter när det gäller att fastställa metoden för deras nationella övervakningsmekanism och med avseende på lämpliga utbildningsåtgärder. Medlemsstaterna bör också kunna bjuda in relevanta och kompetenta nationella, internationella och icke-statliga organisationer och organ att delta i övervakningen. Den oberoende övervakningsmekanismen bör inte påverka den övervakning av grundläggande rättigheter som tillhandahålls av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns övervakare av grundläggande rättigheter enligt förordning (EU) 2019/1896, övervakningsmekanismen för övervakning av den operativa och tekniska tillämpningen av det gemensamma europeiska asylsystemet enligt förordning (EU) 2021/2303, den utvärderings- och övervakningsmekanism som inrättats genom rådets förordning (EU) 2022/922¹⁶ och övervakning som utförs av befintliga nationella eller internationella övervakningsorgan. Medlemsstaterna bör granska påstådda kränkningar av de grundläggande rättigheterna under en screening, inbegripet genom att säkerställa att klagomål handläggs snabbt och på ett lämpligt sätt.

- (28) Medlemsstaterna bör förse den oberoende övervakningsmekanismen med lämpliga finansiella medel.

¹⁶ Rådets förordning (EU) 2022/922 av den 9 juni 2022 om inrättande och användning av en utvärderings- och övervakningsmekanism för att kontrollera tillämpningen av Schengenregelverket och om upphävande av förordning (EU) nr 1053/2013 (EUT L 160, 15.6.2022, s. 1).

- (29) Det förhållande att det finns rättsmedel i enskilda fall eller nationella system som övervakar screeningens effektivitet är inte i sig tillräckligt för att uppfylla kraven om övervakning av grundläggande rättigheter enligt denna förordning.
- (30) Screeningmyndigheterna bör fylla i ett screeningformulär. Formuläret bör översändas på ett lämpligt sätt, inbegripet med hjälp av digitala verktyg, till de myndigheter som registrerar ansökningar om internationellt skydd eller till de myndigheter som är behöriga för återvändandeförfaranden, beroende på vilken myndighet personen hänvisas till.
- (31) Denna förordning bör inte påverka åtgärder som vidtas i enlighet med nationell rätt för att fastställa den berörda personens identitet eller bedöma eventuella hot mot den inre säkerheten.
- (32) Informationen i screeningformuläret bör registreras på ett sådant sätt att den kan bli föremål för administrativ och rättslig prövning under efterföljande asyl- eller återvändandeförfaranden. Den person som genomgår screening bör ha möjlighet att meddela screeningmyndigheterna att uppgifterna i formulären inte är korrekta. Varje sådan upplysning bör registreras i screeningformuläret utan att slutförandet av screeningen försenas.

- (33) Informationen i screeningformuläret bör göras tillgänglig antingen i pappersform eller i ett elektroniskt format för den berörda personen, med undantag för information om sökningar i relevanta databaser för säkerhetskontroller. När det gäller underåriga bör informationen i screeningformuläret lämnas till den eller de vuxna som ansvarar för barnet. När det gäller ensamkommande barn bör informationen i screeningformuläret lämnas till barnets företrädare eller den person som är utbildad för att värna om barnets bästa och allmänna välbefinnande.
- (34) Behandlingen av uppgifter under screeningförfarandet bör alltid ske i enlighet med unionens tillämpliga dataskyddslagstiftning, särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679¹⁷.
- (35) De biometriska uppgifter som tas vid screening bör, tillsammans med de uppgifter som avses i bestämmelserna om insamling och överföring av biometriska uppgifter om personer som ansöker om internationellt skydd, om tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som omhändertas i samband med irreguljär passage av en yttre gräns, om tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som vistas olagligt i en medlemsstat och om tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som landsatts efter en sök- och räddningsinsats i förordning (EU) 2024/...⁺, överföras till Eurodac, som inrättats genom den förordningen (*Eurodac*), av de behöriga myndigheterna i enlighet med de tidsfrister som föreskrivs i den förordningen.

¹⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁺ EUT: Vänligen för in numret för förordningen i dokument PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)) i texten.

- (36) Tredjelandsmedborgare som genomgår screening bör genomgå en preliminär hälsokontroll som utförs av kvalificerad medicinsk personal i syfte att fastställa eventuella behov av hälsovård eller isolering av folkhälsoskäl. Kvalificerad medicinsk personal bör kunna besluta, på grundval av de medicinska omständigheterna kring varje enskild tredjelandsmedborgares allmänna tillstånd, att det inte behövs någon ytterligare hälsokontroll under screeningen. Den preliminära hälsokontrollen bör utföras av kvalificerad medicinsk personal som tillhör någon av följande kategorier inom Isco-08-klassificeringen i den internationella standarden för yrkesklassificering som Internationella arbetsorganisationen ansvarar för: 221 läkare, 2221 sjuksköterskor eller 2240 paramedicinska yrkesutövare.
- (37) En preliminär sårbarhetskontroll bör utföras i syfte att identifiera personer med tecken på att vara sårbara, att ha utsatts för tortyr eller annan omänsklig eller förnedrande behandling, eller att vara statslösa, eller personer som kan ha särskilda mottagnings- eller förfarandebestbehov i den mening som avses i direktiv (EU) 2024/...⁺ respektive förordning (EU) 2024/...⁺⁺. Detta bör inte påverka ytterligare bedömningar i efterföljande förfaranden efter avslutad screening. Sårbarhetskontrollen bör utföras av specialiserad personal vid screeningmyndigheterna som är utbildad för det ändamålet.

⁺ EUT: Vänligen för in numret för direktivet i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) i texten.

⁺⁺ EUT: Vänligen för in numret för förordningen i dokument PE-CONS 16/24 (2016/0224(COD)) i texten.

- (38) Under screeningens bör alla berörda personer garanteras en levnadsstandard som är förenlig med stadgan och ha tillgång till akutsjukvård och nödvändig behandling av sjukdomar. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt sårbara individer, såsom gravida kvinnor, äldre personer, familjer med ensamstående föräldrar, personer med omedelbart identifierbara fysiska eller psykiska funktionsnedsättningar, personer med synliga psykiska eller fysiska trauman och ensamkommande barn. I fråga om underåriga bör information ges på ett barnvänligt och åldersanpassat sätt. Alla myndigheter som deltar i utförandet av uppgifter med anknytning till screening bör rapportera alla fall av sårbarhet som de har observerat eller fått rapporter om, bör respektera mänsklig värdighet och integritet och bör avstå från diskriminering.
- (39) Eftersom tredjelandsmedborgare som genomgår screening kanske inte har de identitets- och resehandlingar som krävs för laglig passage av den yttre gränsen, bör ett identifierings- eller verifieringsförfarande genomföras som en del av screeningen.

- (40) Den gemensamma databasen för identitetsuppgifter (CIR) inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2019/817¹⁸ och (EU) 2019/818¹⁹ för att underlätta och bidra till en korrekt identifiering av personer som är registrerade i in- och utresesystemet, informationssystemet för viseringar inrättat genom rådets beslut 2004/512/EC²⁰ (VIS), EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240²¹ (Etias), Eurodac och det centraliserade systemet för identifiering av medlemsstater som innehar uppgifter om fällande domar mot tredjelandsmedborgare och statslösa personer inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/816²² (Ecris-TCN), inbegripet okända personer som inte kan identifiera sig.

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/817 av den 20 maj 2019 om inrättande av en ram för interoperabilitet mellan EU-informationssystem på området gränser och viseringar, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 och (EU) 2018/1861 samt rådets beslut 2004/512/EG och 2008/633/RIF (EUT L 135, 22.5.2019, s. 27).

¹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/818 av den 20 maj 2019 om inrättande av en ram för interoperabilitet mellan EU-informationssystem på området polissamarbete och straffrättsligt samarbete, asyl och migration och om ändring av förordningarna (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 och (EU) 2019/816 (EUT L 135, 22.5.2019, s. 85).

²⁰ Rådets beslut 2004/512/EG av den 8 juni 2004 om inrättande av Informationssystemet för viseringar (VIS) (EUT L 213, 15.6.2004, s. 5).

²¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240 av den 12 september 2018 om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) och om ändring av förordningarna (EU) nr 1077/2011, (EU) nr 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 och (EU) 2017/2226 (EUT L 236, 19.9.2018, s. 1).

²² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/816 av den 17 april 2019 om inrättande av ett centraliserat system för identifiering av medlemsstater som innehar uppgifter om fällande domar mot tredjelandsmedborgare och statslösa personer (Ecris-TCN) för att komplettera det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister och om ändring av förordning (EU) 2018/1726 (EUT L 135, 22.5.2019, s. 1).

CIR innehåller därför endast identitetsuppgifter, resehandlingsuppgifter och biometriska uppgifter som registrerats i in- och utresesystemet, VIS, Etias, Eurodac och Ecris-TCN, logiskt åtskilda. Endast de personuppgifter som är absolut nödvändiga för att utföra en korrekt identitetskontroll lagras i CIR. De personuppgifter som registreras i CIR raderas automatiskt när uppgifterna har raderats i de underliggande systemen. Sökning i CIR ger förutsättningar för en tillförlitlig och uttömmande identifiering av personer eller verifiering av deras identitet genom att göra det möjligt att söka på alla identitetsuppgifter i in- och utresesystemet, VIS, Etias, Eurodac och Ecris-TCN samtidigt på ett snabbt och tillförlitligt sätt, samtidigt som man säkerställer skyddet av uppgifterna och undviker onödig behandling eller dubblering av uppgifter.

- (41) För att fastställa eller verifiera identiteten på de personer som genomgår screening bör en verifiering inledas i CIR i den berörda personens närvaro under screeningen. Under denna verifiering bör den berörda personens biometriska uppgifter kontrolleras mot uppgifterna i CIR. Om en persons biometriska uppgifter inte kan användas eller om en sökning med dessa uppgifter misslyckas eller inte ger någon träff, kan sökningen utföras med personens identitetsuppgifter i kombination med resehandlingsuppgifter, om sådana uppgifter finns tillgängliga, eller med uppgifter eller information som den berörda tredjelandsmedborgaren tillhandahållit eller som erhållits från denna. I enlighet med principerna om nödvändighet och proportionalitet, och om sökningen visar att det finns uppgifter om personen lagrade i CIR, bör medlemsstaternas myndigheter ha åtkomst till CIR för att ta del av den personens identitetsuppgifter, resehandlingsuppgifter och biometriska uppgifter, utan att det i CIR anges vilket EU-informationssystem som innehåller uppgifterna.

- (42) Eftersom användningen av CIR för identifieringsändamål genom förordningarna (EU) 2019/817 och (EU) 2019/818 har begränsats till att underlätta och bistå vid en korrekt identifiering av personer som är registrerade i in- och utresesystemet, VIS, Etias, Eurodac och Ecris-TCN i samband med poliskontroller på medlemsstaternas territorium, måste de förordningarna ändras för att anpassa dem till det ytterligare syftet att använda CIR för att identifiera personer eller verifiera deras identitet i samband med screening. Vad gäller förordning (EU) 2019/818 bör en sådan ändring, av skäl som grundar sig på variabel geometri, ske genom en annan förordning än den här förordningen.
- (43) Med hänsyn till att många personer som genomgår screening kan sakna resehandlingar bör screeningmyndigheterna ha tillgång till alla andra relevanta handlingar som innehåller de berörda personerna i fall där dessa personers biometriska uppgifter är oanvändbara eller inte ger någon träff i CIR. Myndigheterna bör också ha rätt att använda uppgifter från dessa handlingar, utöver biometriska uppgifter, för att utföra kontroller mot relevanta databaser.
- (44) Identifiering av personer eller verifiering av deras identitet vid in- och utresekontroller vid gränsövergångsstället och all eventuell sökning i databaserna i samband med gränsövervakning eller poliskontroller i området vid den yttre gränsen eller på territoriet som görs av de myndigheter som hänvisade den berörda personen till screeningen bör betraktas som en del av screeningen och bör inte upprepas, såvida det inte föreligger särskilda omständigheter som motiverar en sådan upprepning. Insamling av biometriska uppgifter för både identifiering eller verifiering av identitet och registrering i enlighet med kraven i förordning (EU) 2024/...⁺ bör ske en gång, som en del av screeningen.

⁺ EUT: Vänligen för in numret för förordningen i dokument PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)) i texten.

- (45) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av artiklarna 11.5 och 12.5 i denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att göra det möjligt för den att närmare fastställa förfarandet och specifikationerna för inhämtande av uppgifter och att specificera förfarandet för samarbete mellan de myndigheter som ansvarar för att genomföra screeningen, Interpols nationella centralbyråer respektive Europols nationella enheter i syfte att fastställa hotet mot den inre säkerheten. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011²³.
- (46) Vid screening bör det också verifieras om de berörda tredjelandsmedborgarnas inresa i unionen skulle kunna utgöra ett hot mot den inre säkerheten.
- (47) Eftersom screening gäller tredjelandsmedborgare som befinner sig vid den yttre gränsen utan att uppfylla inresevillkoren, tredjelandsmedborgare som landsätts efter en sök- och räddningsinsats utan att uppfylla inresevillkoren och tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på medlemsstaternas territorier, bör de säkerhetskontroller som ingår i screeningen åtminstone ligga på samma nivå som de kontroller som utförs med avseende på tredjelandsmedborgare som i förväg ansöker om tillstånd att resa in i unionen för kortare vistelse, oavsett om de omfattas av viseringskrav eller inte.

²³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (48) För tredjelandsmedborgare som på grund av sin nationalitet är undantagna från viseringskravet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1806²⁴ föreskriver förordning (EU) 2018/1240 att de måste ansöka om ett resetillstånd för att komma till unionen för kortare vistelse. Innan de erhåller resetillståndet genomgår de berörda personerna säkerhetskontroller med avseende på de personuppgifter som de anger, genom sökning i ett antal unionsdatabaser, nämligen VIS, Schengens informationssystem inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2018/1860²⁵, (EU) 2018/1861²⁶ och (EU) 2018/1862²⁷ (SIS), in- och utresesystemet, Etias, Europoluppgifter som behandlas för samkörning enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794²⁸, Ecris-TCN, samt Interpols databas över stulna och förkomna resehandlingar (SLTD) och Interpols databas över resehandlingar som är föremål för ett meddelande (TDAWN).

²⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1806 av den 14 november 2018 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav (EUT L 303, 28.11.2018, s. 39).

²⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1860 av den 28 november 2018 om användning av Schengens informationssystem för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 312, 7.12.2018, s. 1).

²⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1861 av den 28 november 2018 om inrättande, drift och användning av Schengens informationssystem (SIS) på området in- och utresekontroller, om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och om ändring och upphävande av förordning (EG) nr 1987/2006 (EUT L 312, 7.12.2018, s. 14).

²⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1862 av den 28 november 2018 om inrättande, drift och användning av Schengens informationssystem (SIS) på området polissamarbete och straffrättsligt samarbete, om ändring och upphävande av rådets beslut 2007/533/RIF och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1986/2006 och kommissionens beslut 2010/261/EU (EUT L 312, 7.12.2018, s. 56).

²⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF (EUT L 135, 24.5.2016, s. 53).

Tredjelandssmedborgare som omfattas av viseringskrav enligt förordning (EU) 2018/1806 genomgår säkerhetskontroller innan en visering utfärdas mot samma databaser som för tredjelandssmedborgare som inte omfattas av det viseringskravet enligt Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 810/2009²⁹ och (EU) nr 767/2008³⁰.

- (49) Vad gäller personer som genomgår screening bör automatisk verifiering av säkerhetsskäl utföras mot samma system som för personer som ansöker om visering, visering för längre vistelse, uppehållstillstånd inom ramen för VIS eller resetillstånd inom ramen för Etias, nämligen VIS, in- och utresesystemet, Etias, inbegripet Etias bevakningslista som avses i förordning (EU) 2018/1240, SIS, Ecris-TCN med avseende på personer som dömts för terroristbrott och andra former av grova brott, Europoluppgifter som behandlas för samkörning enligt förordning (EU) 2016/794, SLTD och TDAWN.
- (50) Sökningar i relevanta databaser av säkerhetsskäl bör utföras på ett sätt som säkerställer att endast de uppgifter som är nödvändiga för att utföra säkerhetskontrollerna inhämtas från dessa databaser. Vad gäller personer som har gjort en ansökan om internationellt skydd vid ett gränsövergångsställe eller i transitzoner bör sökningar i databaser för säkerhetskontrolländamål som en del av screeningen inriktas på de databaser som inte konsulterades vid in- och utresekontrollerna vid de yttre gränserna, så att upprepade sökningar undviks.

²⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (EUT L 243, 15.9.2009, s. 1).

³⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen) (EUT L 218, 13.8.2008, s. 60).

- (51) Om det är motiverat bör screening även kunna omfatta verifiering av föremål i tredjelandsmedborgares besittning, i enlighet med nationell rätt. Alla åtgärder som vidtas inom ramen för en säkerhetskontroll bör vara proportionella och respektera den mänskliga värdigheten hos de personer som genomgår screening. De berörda myndigheterna bör säkerställa att de berörda personernas grundläggande rättigheter respekteras, inbegripet rätten till skydd av personuppgifter och yttrandefriheten.
- (52) Eftersom åtkomst till in- och utresesystemet, Etias, VIS och Ecris-TCN är nödvändig för screeningmyndigheterna i syfte att verifiera huruvida personen skulle kunna utgöra ett hot mot den inre säkerheten, bör förordningarna (EG) nr 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 och (EU) 2019/816 ändras för att täcka in den åtkomsträtten, som för närvarande inte regleras i de förordningarna. Vad gäller förordning (EU) 2019/816 bör en sådan ändring, av skäl som grundar sig på variabel geometri, ske genom en annan förordning än den här förordningen.
- (53) Den europeiska sökportal som inrättats genom förordning (EU) 2019/817 (ESP) bör användas för att göra sökningarna i CIR för identifiering eller verifiering av identitet.
- (54) Det bör vara möjligt för screeningmyndigheterna att använda ESP för att göra sökningarna i in- och utresesystemet, Etias, VIS, SIS och Ecris-TCN, Europoluppgifter, SLTD och TDAWN för säkerhetskontroller, beroende på vad som är tillämpligt.

- (55) Sökning i unionens databaser för identifiering eller verifiering av identitet eller för säkerhetskontroller kan motiveras av ett effektivt genomförande av screening och av ett uppnående av samma syften som lett till att var och en av dessa databaser har inrättats, nämligen den effektiva förvaltningen av unionens yttre gränser i samband med den europeiska integrerade gränsförvaltningen.
- (56) Vid en träff för identifiering eller verifiering av identitet eller för en säkerhetskontroll bör screeningmyndigheten kontrollera att de uppgifter som registrerats i EU-informationssystemen eller Europols uppgifter motsvarar de uppgifter som gett upphov till en träff.
- (57) Det bör även vara möjligt för screeningmyndigheterna att kontrollera relevanta nationella databaser i samband med identifiering eller verifiering av identitet eller med säkerhetskontroller i enlighet med nationell rätt.
- (58) För att fullgöra skyldigheten att utföra identifiering eller verifiering av identitet och säkerhetskontroller under screeningen bör de medlemsstater som ännu inte tillämpar vissa bestämmelser i Schengenregelverket fullt ut och därför inte har åtkomst till alla EU-informationssystem och unionsdatabaser ansvara för att utföra identitets- och säkerhetskontroller genom att göra sökningar endast i de system och databaser som de har åtkomst till.

- (59) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att stärka gränskontroll av tredjelandsmedborgare som passerar de yttre gränserna och föreskriva identifiering eller verifiering av identitet av samtliga tredjelandsmedborgare som genomgår screening och sökning i relevanta databaser för att fastställa huruvida tredjelandsmedborgare som genomgår screening kan utgöra ett hot mot den inre säkerheten och bidra till att de hänvisas till lämpliga förfaranden, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (60) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna förordning är en utveckling av Schengenregelverket ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna förordning, besluta huruvida landet ska genomföra den i sin nationella lagstiftning.
- (61) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG³¹. Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.

³¹ Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

- (62) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i rådets beslut 1999/437/EG³².
- (63) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i rådets beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG³³.

³² Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

³³ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

- (64) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i rådets beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU³⁴.
- (65) När det gäller Cypern utgör denna förordning en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.1 i 2003 års anslutningsakt.

³⁴ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

- (66) När det gäller Cypern föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 866/2004³⁵ särskilda regler som tillämpas på linjen mellan de områden i Republiken Cypern där Republiken Cyperns regering utövar den faktiska kontrollen och de områden där Republiken Cyperns regering inte utövar den faktiska kontrollen. Även om den linjen inte utgör en yttre gräns ska enligt den här förordningen kontroller av alla personer som passerar linjen via ett godkänt eller icke-godkänt gränsövergångsställe utföras i syfte att bekämpa olaglig invandring av medborgare i tredjeland och att avslöja och förebygga varje säkerhetsrisk. Av detta följer att screening vid den yttre gränsen även får tillämpas på tredjelandsmedborgare som omhändertas i samband med en otillåten passage av den linjen och på personer som har gjort en ansökan om internationellt skydd vid de godkända gränsövergångsställena.
- (67) Danmark, Norge, Island, Schweiz och Liechtenstein är inte bundna av direktiv (EU) 2024/...⁺. Mottagningsvillkoren för personer som ansöker om internationellt skydd i dessa stater regleras av nationell lagstiftning som grundas på Genèvekonventionen om flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951, kompletterad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967. Hänvisningar i denna förordning till det direktivet bör när det gäller dessa stater förstås som hänvisningar till motsvarande bestämmelser i nationell rätt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

³⁵ Rådets beslut (EG) nr 866/2004 av den 29 april 2004 om en ordning enligt artikel 2 i protokoll nr 10 till anslutningsakten (EUT L 161, 30.4.2004, s. 128).

⁺ EUT: Vänligen för in numret för förordningen i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) i texten.

Artikel 1

Innehåll

Genom denna förordning införs

- a) screening vid medlemsstaternas yttre gränser av tredjelandsmedborgare som, utan att uppfylla de inresevillkor som föreskrivs i artikel 6 i förordning (EU) 2016/399, har passerat den yttre gränsen på ett otillåtet sätt, har ansökt om internationellt skydd i samband med in- och utresekontroller eller har landsatts efter en sök- och räddningsinsats, innan de hänvisas till lämpligt förfarande, och
- b) screening av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på medlemsstaternas territorium, om det inte finns något som tyder på att dessa tredjelandsmedborgare kontrollerats vid de yttre gränserna, innan de hänvisas till lämpligt förfarande.

Målet med screening ska vara att stärka kontrollen av tredjelandsmedborgare som passerar de yttre gränserna, att identifiera alla tredjelandsmedborgare som genomgår screening och att kontrollera mot relevanta databaser huruvida de personer som genomgår screening skulle kunna utgöra ett hot mot den inre säkerheten. Screening ska också inbegripa preliminära hälsokontroller och kontroller av sårbarhet för att identifiera personer som är i behov av hälso- och sjukvård och personer som kan utgöra ett hot mot folkhälsan samt för att identifiera sårbara personer. Sådana kontroller ska underlätta hänvisningen av dessa personer till det tillämpliga förfarandet.

I denna förordning föreskrivs också en oberoende övervakningsmekanism i varje medlemsstat för att övervaka efterlevnaden av unionsrätten och internationell rätt, inbegripet Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*), under screeningen.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *hot mot folkhälsan*: hot mot folkhälsan enligt definitionen i artikel 2.21 i förordning (EU) 2016/399.
2. *verifiering*: verifiering enligt definitionen i artikel 4.5 i förordning (EU) 2019/817.
3. *identifiering*: identifiering enligt definitionen i artikel 4.6 i förordning (EU) 2019/817.
4. *tredjelandsmedborgare*: tredjelandsmedborgare enligt definitionen i artikel 2.6 i förordning (EU) 2016/399.
5. *statslös person*: en person som inte betraktas som medborgare av någon stat enligt tillämpningen av dess rätt.

6. *Europoluppgifter*: Europoluppgifter enligt definitionen i artikel 4.16 i förordning (EU) 2019/817.
7. *företrädare*: en fysisk person eller en organisation, däribland en offentlig myndighet, utsedd av de behöriga myndigheterna eller organen för att, i förekommande fall, företräda, bistå och agera till förmån för ett ensamkommande barn.
8. *biometriska uppgifter*: biometriska uppgifter enligt definitionen i artikel 4.11 i förordning (EU) 2019/817.
9. *underårig*: en tredjelandsmedborgare eller en statslös person under 18 år.
10. *screeningmyndigheter*: alla behöriga myndigheter som genom nationell rätt har utsetts att utföra en eller flera av uppgifterna enligt denna förordning, med undantag för de hälsokontroller som avses i artikel 12.1.
11. *ensamkommande barn*: en underårig som anländer till medlemsstaternas territorium utan en medföljande vuxen som enligt lag eller praxis i den berörda medlemsstaten ansvarar för honom eller henne, så länge en sådan underårig inte faktiskt tas om hand av en sådan vuxen, inklusive en underårig som lämnas utan medföljande vuxen efter att ha anlant till en medlemsstats territorium.
12. *förvar*: en medlemsstats kvarhållande av en sökande inom en särskild anläggning där den sökande är frångagen sin rörelsefrihet.

13. *Interpols databaser*: Interpols databaser enligt definitionen i artikel 4.17 i förordning (EU) 2019/817.
14. *sök- och räddningsinsats*: en sök- och räddningsinsats i den mening som avses i den internationella sjöräddningskonvention som antogs i Hamburg i Tyskland den 27 april 1979.

Artikel 3

Grundläggande rättigheter

Vid tillämpningen av denna förordning ska medlemsstaterna handla i full överensstämmelse med relevant unionsrätt, inbegripet stadgan, relevant internationell rätt, inbegripet Genèvekonventionen angående flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951, kompletterad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967, med de skyldigheter som följer av tillträde till internationellt skydd, särskilt principen om *non-refoulement*, och med de grundläggande rättigheterna.

Artikel 4
Koppling till andra rättsliga instrument

1. För tredjelandsmedborgare som genomgår screening och som har gjort en ansökan om internationellt skydd
 - a) ska registreringen av den ansökan om internationellt skydd som gjorts i enlighet med förordning (EU) 2024/...⁺ regleras av artikel 27 i den förordningen, och
 - b) ska tillämpningen av de gemensamma normerna för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd i direktiv (EU) 2024/...⁺⁺ regleras av artikel 3 i det direktivet.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8.7 i denna förordning ska direktiv 2008/115/EG eller nationella bestämmelser som är förenliga med direktiv 2008/115/EG tillämpas först efter det att screeningen har avslutats, med undantag för den screening som avses i artikel 7 i denna förordning, där det direktivet eller nationella bestämmelser som är förenliga med det direktivet ska tillämpas parallellt med den screening som avses i artikel 7 i denna förordning.

⁺ EUT: Vänligen för in numret för förordningen i dokument PE-CONS 16/24 (2016/0224(COD)) i texten.

⁺⁺ EUT: Vänligen för in numret för direktivet i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) i texten.

Artikel 5

Screening vid den yttre gränsen

1. Den screening som föreskrivs i denna förordning ska tillämpas på alla tredjelandsmedborgare, oavsett om de har gjort en ansökan om internationellt skydd eller inte, som inte uppfyller inresevillkoren i artikel 6 i förordning (EU) 2016/399 och som
 - a) omhändertas i samband med en otillåten passage av en medlemsstats yttre gräns landvägen, sjövägen eller luftvägen, med undantag för tredjelandsmedborgare för vilka den berörda medlemsstaten inte är skyldig att ta biometriska uppgifter enligt artikel 22.1 och 22.4 i förordning (EU) 2024/...⁺ av andra skäl än deras ålder, eller
 - b) landsätts på en medlemsstats territorium efter en sök- och räddningsinsats.
2. Den screening som föreskrivs i denna förordning ska tillämpas på alla tredjelandsmedborgare som har gjort en ansökan om internationellt skydd vid gränsövergångsställen vid de yttre gränserna eller i transitzoner och som inte uppfyller inresevillkoren i artikel 6 i förordning (EU) 2016/399.

⁺ EUT: Vänligen för in numret för förordningen i dokument PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)) i texten.

3. Tredjelandsmedborgare som har beviljats inresa in enligt artikel 6.5 i förordning (EU) 2016/399 ska inte genomgå screening. Tredjelandsmedborgare som beviljas tillstånd till inresa enligt artikel 6.5 c i den förordningen och som gör en ansökan om internationellt skydd ska dock genomgå screening.

Om det under screeningen framkommer att den berörda tredjelandsmedborgaren uppfyller inresevillkoren i artikel 6 i förordning (EU) 2016/399 ska screeningen av den tredjelandsmedborgaren avslutas.

Screeningen får avbrytas om de berörda tredjelandsmedborgarna lämnar medlemsstaternas territorium för att återvända till sitt ursprungsland, hemvistland eller till ett annat tredjeland till vilket de berörda tredjelandsmedborgarna frivilligt beslutar sig för att återvända och återvändandet av dessa tredjelandsmedborgare godtas.

Artikel 6

Tillstånd att resa in på en medlemsstats territorium

Under pågående screening ska de personer som avses i artikel 5.1 och 5.2 inte ges tillstånd att resa in på en medlemsstats territorium. Medlemsstaterna ska i sin nationella rätt fastställa bestämmelser för att säkerställa att de personer som avses i artikel 5.1 och 5.2 hålls tillgängliga för de myndigheter som ansvarar för att genomföra screeningen på de platser som avses i artikel 8 under den tid som screeningen pågår, i syfte att förebygga varje risk för avvikande, potentiella hot mot den inre säkerheten som ett sådant avvikande kan medföra eller potentiella hot mot folkhälsan som ett sådant avvikande kan medföra.

Artikel 7
Screening inom territoriet

1. Medlemsstaterna ska genomföra screening av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt inom deras territorium endast om sådana tredjelandsmedborgare har passerat en yttre gräns för att resa in på medlemsstaternas territorium på ett otillåtet sätt och inte redan har genomgått screening i en medlemsstat. Medlemsstaterna ska i sin nationella rätt fastställa bestämmelser för att säkerställa att dessa tredjelandsmedborgare hålls tillgängliga för de myndigheter som ansvarar för att genomföra screeningen under den tid som screeningen pågår, i syfte att förebygga varje risk för avvikande och potentiella hot mot den inre säkerheten som ett sådant avvikande kan medföra.
2. Medlemsstaterna får avstå från att genomföra screening i enlighet med punkt 1 om en tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på deras territorium omedelbart efter omhändertagandet skickas tillbaka till en annan medlemsstat enligt bilaterala avtal eller arrangemang eller enligt en bilateral samarbetsram. I ett sådant fall är det den medlemsstat till vilken den berörda tredjelandsmedborgaren har sänts tillbaka som ska genomföra screeningen.
3. Artikel 5.3 andra och tredje styckena ska vara tillämpliga på screening i enlighet med punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 8
Krav rörande screening

1. I de fall som avses i artikel 5 ska screening genomföras vid de lämpliga platser som anvisats av varje medlemsstat, som vanligtvis är belägna vid eller i närheten av de yttre gränserna, eller på andra platser inom dess territorium.
2. I de fall som avses i artikel 7 ska screening genomföras på en lämplig plats som anvisats av varje medlemsstat inom en medlemsstats territorium.
3. I de fall som avses i artikel 5 i denna förordning ska screening genomföras utan dröjsmål och under alla omständigheter slutföras inom sju dagar från det att den berörda personen omhändertas i området vid den yttre gränsen, landsätts på den berörda medlemsstatens territorium eller infinner sig vid gränsövergångsstället. För personer som avses i artikel 5.1 a i denna förordning på vilka artikel 23.1 och 23.4 i förordning (EU) 2024/...⁺ är tillämplig gäller att om dessa personer fysiskt uppehåller sig vid den yttre gränsen i mer än 72 timmar, ska screeningen av dem genomföras därefter och screeningperioden förkortas till fyra dagar.
4. Den screening som avses i artikel 7 ska genomföras utan dröjsmål och under alla omständigheter slutföras inom tre dagar från omhändertagandet av tredjelandsmedborgaren.

⁺ EUT: Vänligen för in numret för förordningen i dokument PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)) i texten.

5. Screeningen ska inbegripa följande delar:
- a) En preliminär hälsokontroll i enlighet med artikel 12.
 - b) En preliminär sårbarhetskontroll i enlighet med artikel 12.
 - c) Identifiering eller verifiering av identitet i enlighet med artikel 14.
 - d) registrering av biometriska uppgifter i enlighet med [artiklarna 15, 22 och 24 i förordning (EU) 2024/...⁺, om det inte redan har skett.
 - e) En säkerhetskontroll i enlighet med artiklarna 15 och 16.
 - f) Ifyllande av ett screeningformulär i enlighet med artikel 17.
 - g) Hänvisning till lämpligt förfarande i enlighet med artikel 18.
6. Organisationer och personer som tillhandahåller rådgivning ska ha faktiskt tillträde till tredjelandsmedborgarna under pågående screening. Medlemsstaterna får införa begränsningar av denna tillgång på grundval av nationell rätt om sådana begränsningar är objektivt nödvändiga av hänsyn till säkerhet, allmän ordning eller den administrativa förvaltningen av ett gränsövergångsställe eller en anläggning där screening utförs, under förutsättning att sådant tillträde därigenom inte allvarligt begränsas eller helt omöjliggörs.

⁺ EUT: Vänligen för in numret för förordningen i dokument PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)) i texten.

7. De relevanta reglerna om förvar i direktiv 2008/115/EG ska vara tillämpliga under screeningen på tredjelandsmedborgare som inte har gjort någon ansökan om internationellt skydd.
8. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla personer som genomgår screening får en levnadsstandard som garanterar deras uppehälle, skyddar deras fysiska och psykiska hälsa och respekterar deras rättigheter enligt stadgan.
9. Medlemsstaterna ska utse screeningmyndigheter och säkerställa att dessa myndigheters personal som genomför screening har tillräckliga kunskaper och har fått den utbildning som krävs i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) 2016/399.

Medlemsstaterna ska säkerställa att kvalificerad medicinsk personal genomför den preliminära hälsokontroll som föreskrivs i artikel 12 och att specialiserad personal vid screeningmyndigheterna som är utbildad för det ändamålet genomför den preliminära sårbarhetskontrollen enligt den artikeln. De nationella barnskyddsmyndigheterna och de nationella myndigheter som ansvarar för att upptäcka och identifiera offer för människohandel eller liknande mekanismer ska också involveras i dessa kontroller vid behov.

Medlemsstaterna ska också säkerställa att endast vederbörligen bemyndigad personal vid de screeningmyndigheter som ansvarar för identifiering eller verifiering av identitet och för säkerhetskontrollen har tillgång till de uppgifter, system och databaser som föreskrivs i artiklarna 14 och 15.

Medlemsstaterna ska sätta in lämplig personal och tillräckliga resurser för att genomföra screeningen på ett effektivt sätt.

Screeningmyndigheterna får vid utförandet av screening bistås eller stödjas av experter eller sambandsmän och enheter som utplacerats av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och Europeiska unionens asylbyrå inom ramen för deras mandat, förutsatt att sådana experter eller sambandsmän och enheter har relevant utbildning, enligt vad som avses i första och andra styckena.

Artikel 9

Skyldigheter för tredjelandsmedborgare som genomgår screening

1. Under pågående screening ska de tredjelandsmedborgare som genomgår screening hållas tillgängliga för screeningmyndigheterna.
2. Tredjelandsmedborgare ska
 - a) uppge sitt namn, födelsedatum, kön och nationalitet och tillhandahålla handlingar och information i förekommande fall som kan styrka dessa uppgifter,
 - b) lämna biometriska uppgifter enligt vad som anges i förordning (EU) 2024/...⁺.

⁺ EUT: Vänligen för in numret för förordningen i dokument PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)) i texten.

Artikel 10

Övervakning av grundläggande rättigheter

1. Medlemsstaterna ska anta relevanta bestämmelser för utredning av anklagelser om bristande respekt för grundläggande rättigheter i samband med screening.

Medlemsstaterna ska, vid behov, säkerställa hänskjutande för inledande av civil- eller straffrättsliga förfaranden vid bristande respekt för eller efterlevnad av grundläggande rättigheter, i enlighet med nationell rätt.

2. Varje medlemsstat ska tillhandahålla en oberoende övervakningsmekanism i enlighet med kraven i denna artikel, som ska
 - a) övervaka efterlevnaden av unionsrätten och internationell rätt, inbegripet stadgan, särskilt vad gäller tillgång till asylförfarandet, principen om *non-refoulement*, barnets bästa och relevanta regler om förvar, inbegripet relevanta bestämmelser om förvar i nationell rätt, under screeningen, och
 - b) säkerställa att motiverade anklagelser om bristande respekt för grundläggande rättigheter i all relevant verksamhet i samband med screening hanteras på ett effektivt sätt och utan onödigt dröjsmål, vid behov inleda utredningar om sådana anklagelser och övervaka hur sådana utredningar framskrider.

Den oberoende övervakningsmekanismen ska omfatta all medlemsstaternas verksamhet vid genomförandet av denna förordning.

Den oberoende övervakningsmekanismen ska ha befogenhet att utfärda årliga rekommendationer till medlemsstaterna.

Medlemsstaterna ska införa lämpliga skyddsåtgärder för att garantera den oberoende övervakningsmekanismens oberoende. Nationella ombudsmän och nationella människorättsinstitutioner, däribland nationella förebyggande mekanismer som inrättats enligt det fakultativa tilläggsprotokollet till Förenta nationernas konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning från 1984, ska delta i driften av den oberoende övervakningsmekanismen och får utses att utföra alla eller delar av den oberoende övervakningsmekanismens uppgifter. Den oberoende övervakningsmekanismen får också involvera relevanta internationella och icke-statliga organisationer och offentliga organ som är oberoende av de myndigheter som genomför screening. I den mån en eller flera av dessa institutioner, organisationer eller organ inte är direkt delaktiga i den oberoende övervakningsmekanismen ska den oberoende övervakningsmekanismen inleda och upprätthålla nära förbindelser med dem. Den oberoende övervakningsmekanismen ska inleda och upprätthålla nära förbindelser med nationella dataskyddsmyndigheter och Europeiska datatillsynsmannen.

Den oberoende övervakningsmekanismen ska utföra sina uppgifter på grundval av kontroller på plats och slumpmässiga och oanmälda kontroller.

Medlemsstaterna ska ge den oberoende övervakningsmekanismen tillträde till alla relevanta platser, inbegripet mottagnings- och förvarsanläggningar, och tillgång till personer och handlingar, i den mån detta är nödvändigt för att den oberoende övervakningsmekanismen ska kunna fullgöra de skyldigheter som fastställs i denna artikel. Tillträde till relevanta platser och tillgång till säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter ska endast ges till personer som handlar för den oberoende övervakningsmekanismens räkning och för vilka ett lämpligt säkerhetsgodkännande har utfärdats av en behörig myndighet i enlighet med nationell rätt.

Byrån för grundläggande rättigheter ska utfärda allmänna riktlinjer till medlemsstaterna om inrättandet av en övervakningsmekanism och om dess oberoende funktion.

Medlemsstaterna får begära att byrån för grundläggande rättigheter bistår dem i utvecklingen av deras oberoende övervakningsmekanism, inbegripet skyddsåtgärder för sådana mekanismers oberoende, samt övervakningsmetoderna och lämpliga utbildningsprogram.

Kommissionen ska beakta de oberoende övervakningsmekanismernas resultat vid dess bedömning av den effektiva tillämpningen och det effektiva genomförandet av stadgan enligt artikel 15.1 i och bilaga III till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060³⁶.

³⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 av den 24 juni 2021 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden, Fonden för en rättvis omställning och Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden samt finansiella regler för dessa och för Asyl-, migrations- och integrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik (EUT L 231, 30.6.2021, s. 159).

3. Den oberoende övervakningsmekanism som avses i punkt 2 i denna artikel ska inte påverka den övervakningsmekanism för övervakning av den operativa och tekniska tillämpningen av det gemensamma europeiska asylsystemet som avses i artikel 14 i förordning (EU) 2021/2303 och den roll som övervakare av grundläggande rättigheter spelar när det gäller att övervaka respekten för grundläggande rättigheter i all verksamhet som bedrivs av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån enligt artikel 80 i förordning (EU) 2019/1896.
4. Medlemsstaterna ska förse den oberoende övervakningsmekanism som avses i punkt 2 med lämpliga finansiella medel.

Artikel 11

Rätten till information

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att tredjelandsmedborgare som genomgår screening ges information om:
 - a) syftet med, tidsåtgången för och de olika delarna av screeningen samt det sätt på vilket den utförs och dess möjliga resultat,

- b) rätten att ansöka om internationellt skydd och tillämpliga regler för ansökan om internationellt skydd, i förekommande fall under de omständigheter som anges i artikel 30 i förordning (EU) 2024/...⁺, och, för de tredjelandsmedborgare som har gjort en ansökan om internationellt skydd, de skyldigheter och konsekvenser vid bristande efterlevnad som fastställs i artiklarna 17 och 18 i förordning (EU) 2024/...⁺⁺.
- c) tredjelandsmedborgares rättigheter och skyldigheter under screeningen, inbegripet deras skyldigheter enligt artikel 9 och möjligheten att kontakta och bli kontaktad av de organisationer och personer som avses i artikel 8.6,
- d) registrerades rättigheter enligt unionens tillämpliga dataskyddslagstiftning, särskilt förordning (EU) 2016/679.

2. Medlemsstaterna ska också, vid behov, säkerställa att tredjelandsmedborgare som genomgår screening ges information om följande:

- a) Tillämpliga regler om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa enligt förordning (EU) 2016/399 samt andra villkor för inresa, vistelse och bosättning i den berörda medlemsstaten, i den mån som den informationen inte redan har lämnats.

⁺ EUT: Vänligen för in numret för förordningen i dokument PE-CONS 16/24 (2016/0224(COD)) i texten.

⁺⁺ EUT: Vänligen för in numret för förordningen i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) i texten.

- b) Skyldigheten att återvända i enlighet med direktiv 2008/115/EG och möjligheterna att delta i ett program som tillhandahåller logistiskt, ekonomiskt och annat materiellt eller icke-finansiellt bistånd i syfte att stödja frivillig avresa.
 - c) Villkoren för omfördelning i enlighet med artikel 67 i förordning (EU) 2024/...⁺ eller en annan befintlig solidaritetsmekanism.
3. Den information som tillhandahålls under screeningen ska ges på ett språk som tredjelandsmedborgaren förstår eller rimligen kan förväntas förstå. Informationen ska lämnas skriftligen, i pappersform eller i ett elektroniskt format, och, om det är nödvändigt, muntligen, med hjälp av tolktjänster. I fråga om underåriga ska informationen lämnas på ett barnvänligt och åldersanpassat sätt och med deltagande av den företrädare eller person som avses i artikel 13.2 och 13.3. Screeningmyndigheterna får vidta de åtgärder som behövs för tillgång till kulturmedlingstjänster som kan underlätta tillgång till förfarandet för internationellt skydd.
4. Medlemsstaterna får tillåta relevanta och behöriga nationella, internationella och icke-statliga organisationer och organ att förse tredjelandsmedborgare med information som avses i denna artikel under screeningen i enlighet med nationell rätt.

⁺ EUT: Vänligen för in numret för förordningen i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) i texten.

Artikel 12

Preliminära hälsokontroller och sårbarhet

1. Tredjelandsmedborgare som genomgår screening enligt artiklarna 5 och 7 ska genomgå en preliminär hälsokontroll som ska utföras av kvalificerad medicinsk personal i syfte att fastställa eventuella behov av hälsovård eller isolering av folkhälsoskäl. Kvalificerad medicinsk personal får besluta, på grundval av de medicinska omständigheterna kring varje enskild tredjelandsmedborgares allmänna tillstånd, att det inte behövs någon ytterligare hälsokontroll under screeningen. Tredjelandsmedborgare som genomgår screening enligt artiklarna 5 och 7 ska ha tillgång till akutsjukvård och nödvändig behandling av sjukdomar.
2. Utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter enligt artikel 24 i förordning (EU) 2024/...⁺, får, för de tredjelandsmedborgare som har ansökt om internationellt skydd, den hälsokontroll som avses i punkt 1 i den här artikeln ingå i den hälsoundersökning som avses i artikel 24 i den förordningen.
3. Tredjelandsmedborgare som genomgår screening enligt artiklarna 5 och 7 ska genomgå en preliminär sårbarhetskontroll av specialiserad personal vid screeningmyndigheterna som är utbildad för det ändamålet, i syfte att identifiera om en tredjelandsmedborgare kan vara en statslös person, sårbar eller ett offer för tortyr eller annan omänsklig eller förnedrande behandling, eller har särskilda behov i den mening som avses i direktiv 2008/115/EG, artikel 25 i direktiv (EU) 2024/...⁺⁺ och artikel 20 i förordning (EU) 2024/...⁺. Vid sårbarhetskontrollen kan screeningmyndigheterna bistås av icke-statliga organisationer och i förekommande fall av kvalificerad medicinsk personal.

⁺ EUT: Vänligen för in numret för förordningen i dokument 16/24 (2016/0224(COD)) i texten.

⁺⁺ EUT: Vänligen för in numret för direktivet i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) i texten.

4. Om det finns tecken på sårbarhet eller särskilda mottagande- eller förfarandebestbehov ska den berörda tredjelandsmedborgaren i god tid få lämpligt stöd vid lämpliga anläggningar med hänsyn till vederbörandes fysiska och psykiska hälsa. När det gäller underåriga ska stöd ges på ett barnvänligt och åldersanpassat sätt av personal som är utbildad och kvalificerad att hantera underåriga, i samarbete med nationella barnskyddsmyndigheter.
5. Utan att det påverkar den bedömning av särskilda mottagandebestbehov som krävs enligt direktiv (EU) 2024/...⁺, den bedömning av särskilda förfarandebestbehov som krävs enligt förordning (EU) 2024/...⁺⁺ och den sårbarhetskontroll som krävs enligt direktiv 2008/115/EG, får den preliminära sårbarhetskontroll som avses i punkterna 3 och 4 i denna artikel ingå i de sårbarhetsbedömningar och särskilda förfarandebestbedömningar som föreskrivs i den förordningen och de direktiven.

Artikel 13

Garantier för underåriga

1. Under screeningen ska barnets bästa alltid komma i främsta rummet i enlighet med artikel 24.2 i Europeiska unionens stadga.
2. Underåriga ska under screeningen åtföljas av en vuxen familjemedlem, om en sådan familjemedlem finns närvarande.

⁺ EUT: Vänligen för in numret för direktivet i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) i texten.

⁺⁺ EUT: Vänligen för in numret för förordningen i dokument PE-CONS 16/24 (2016/0224(COD)) i texten.

3. Medlemsstaterna ska så snart som möjligt vidta åtgärder för att säkerställa att ensamkommande barn åtföljs och bistås under screeningen på ett barnvänligt och åldersanpassat sätt och på ett språk som barnet förstår, av en företrädare eller, om någon företrädare inte har utsetts, av en person som är utbildad för att värna om barnets bästa och allmänna välbefinnande. Den personen ska vara den person som utsetts att tjänstgöra tillfälligt som företrädare enligt direktiv (EU) 2024/...⁺, om en sådan person har utsetts enligt det direktivet.

Företrädaren ska ha nödvändig kompetens och sakkunskap, även i fråga om omhändertagande av underåriga och deras särskilda behov. Företrädaren ska agera i syfte att värna barnets bästa och allmänna välbefinnande, så att det ensamkommande barnet kan åtnjuta rättigheterna och fullgöra skyldigheterna enligt denna förordning.

4. Den person som ansvarar för att åtfölja och bistå ett ensamkommande barn i enlighet med punkt 3 får inte vara en person som ansvarar för någon del av screeningen, ska agera oberoende och får inte ta emot order från vare sig personer som ansvarar för screeningen eller från screeningmyndigheterna. Dessa personer ska utföra sina uppgifter i enlighet med principen om barnets bästa och ska ha den sakkunskap och utbildning som krävs för detta ändamål. För att säkerställa barnets välbefinnande och sociala utveckling ska den personen bytas ut endast när det är nödvändigt.

⁺ EUT: Vänligen för in numret för direktivet i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) i texten.

5. Medlemsstaterna ska ge en företrädare eller person som avses i punkt 3 ansvar för ett proportionellt och begränsat antal ensamkommande barn, under normala omständigheter, högst trettio ensamkommande barn samtidigt, för att säkerställa att den företrädaren kan utföra sina uppgifter på ett effektivt sätt.
6. Det faktum att en företrädare eller en person som tjänstgör tillfälligt som företrädare enligt direktiv (EU) 2024/...⁺ inte har utsetts får inte hindra ett ensamkommande barn från att utöva rätten att ansöka om internationellt skydd.

Artikel 14

Identifiering eller verifiering av identitet

1. I den mån det inte redan har skett i samband med tillämpningen av artikel 8 i förordning (EU) 2016/399 ska identiteten på tredjelandsmedborgare som genomgår screening enligt artikel 5 eller 7 i den här förordningen verifieras eller fastställas i förekommande fall med hjälp av
 - a) identitetshandlingar, resehandlingar eller annan dokumentation,
 - b) uppgifter eller information som tillhandahållits av eller erhållits från den berörda tredjelandsmedborgaren, och
 - c) biometriska uppgifter.

⁺ EUT: Vänligen för in numret för direktivet i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) i texten.

2. För identifiering och verifiering av identitet enligt punkt 1 i denna artikel ska screeningmyndigheterna med hjälp av sådana uppgifter eller sådan information som avses i den punkten utföra en sökning i den gemensamma databasen för identitetsuppgifter som inrättats genom förordningarna (EU) 2019/817 och (EU) 2019/818 (CIR) enligt artikel 20a i förordning (EU) 2019/817 och artikel 20a i förordning (EU) 2019/818, Schengens informationssystem som inrättats genom förordningarna (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861 och (EU) 2018/1862 (SIS) och i förekommande fall nationella databaser som tillämpas i enlighet med nationell rätt. Biometriska uppgifter för en tredjelandsmedborgare som genomgår screening ska tas endast en gång för både identifiering eller verifiering av identitet av den personen och registrering i Eurodac av den personen i enlighet med artiklarna 15.1 b, 22, 23 och 24 i förordning (EU) 2024/...⁺, beroende på vad som är tillämpligt.
3. Sökning i CIR enligt punkt 2 i denna artikel ska göras med hjälp av den europeiska sökportalen i enlighet med kapitel II i förordning (EU) 2019/817 och kapitel II i förordning (EU) 2019/818. Om det är tekniskt omöjligt att använda ESP för att söka i ett eller flera EU-informationssystem eller i CIR ska första stycket i denna punkt inte gälla och screeningmyndigheterna ska ha åtkomst direkt till EU-informationssystemen eller CIR. Denna punkt påverkar inte screeningmyndigheternas åtkomst till SIS, där det ska förbli frivilligt att använda ESP.

⁺ EUT: Vänligen för in numret för förordningen i dokument PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)) i texten.

4. Om tredjelandsmedborgarens biometriska uppgifter inte kan användas eller om sökningen med användning av de uppgifter som avses i punkt 2 misslyckas eller inte ger några träffar, ska sökningen utföras med användning av tredjelandsmedborgarens identitetsuppgifter, i kombination med eventuella uppgifter i identitetshandlingar, resehandlingar eller andra handlingar, eller med någon av de uppgifter eller den information som avses i punkt 1 b.
5. Sökningar i SIS med biometriska uppgifter ska utföras i enlighet med artikel 33 i förordning (EU) 2018/1861 och artikel 43 i förordning (EU) 2018/1862.
6. Kontrollerna ska om möjligt också omfatta verifiering av minst ett av de biometriska kännetecknen i en identitetshandling, resehandling eller annan handling.

Artikel 15

Säkerhetskontroll

1. Tredjelandsmedborgare som genomgår screening enligt artikel 5 eller 7 ska genomgå en säkerhetskontroll för att verifiera om de skulle kunna utgöra ett hot mot den inre säkerheten. Denna säkerhetskontroll får omfatta både tredjelandsmedborgaren och föremål i vederbörandes besittning. Den berörda medlemsstatens lagstiftning ska vara tillämplig på alla sökningar som görs.

2. I syfte att utföra den säkerhetskontroll som avses i punkt 1 i denna artikel, och i den mån det ännu inte har gjorts under de kontroller som avses i artikel 8.3 i förordning (EU) 2016/399, ska sökningar göras enligt artikel 16 i den här förordningen i relevanta unionsdatabaser, särskilt SIS, in- och utresesystemet inrättat genom förordning (EU) 2017/2226, EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd inrättat genom förordning (EU) 2018/1240 (Etias), inbegripet Etias bevakningslista enligt artikel 34 i förordning (EU) 2018/1240, informationssystemet för viseringar inrättat genom beslut 2004/512/EG (VIS), och det centraliserade systemet för identifiering av medlemsstater som innehar uppgifter om fällande domar mot tredjelandsmedborgare och statslösa personer inrättat genom förordning (EU) 2019/816 (Ecris-TCN), Europoluppgifter som behandlas för det ändamål som avses i artikel 18.2 a i förordning (EU) 2016/794, och Interpols databaser. Sökningar får också göras för det ändamålet i relevanta nationella databaser.
3. När det gäller sökningar i in- och utresesystemet, Etias, med undantag för Etias bevakningslista som avses i artikel 34 i förordning (EU) 2018/1240, och VIS enligt punkt 2 i den här artikeln ska de inhämtade uppgifterna begränsas till angivande av nekad inresa, nekande, ogiltigförklaring eller återkallande av resetillstånd eller beslut om att vägra, upphäva eller återkalla en visering, en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd, som är baserade på säkerhetsskäl.

Vid en träff i SIS ska den screeningmyndighet som utför sökningen ha åtkomst till uppgifterna i registreringen.

4. När det gäller sökningar i Ecris-TCN ska de uppgifter som hämtas begränsas till fällande domar med anknytning till terroristbrott och andra former av grova brott som avses i artikel 5.1 c i förordning (EU) 2019/816.
5. Vid behov ska kommissionen anta genomförandeakter som närmare fastställer förfarandet och specifikationerna för inhämtande av uppgifter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 19.2.

Artikel 16

Åtgärder för identifiering och säkerhetskontroller

1. De sökningar som föreskrivs i artiklarna 14.2 och 15.2 får, för sökningar som rör EU-informationssystemen, Europoluppgifter, Interpols databaser, göras med hjälp av ESP i enlighet med kapitel II i förordning (EU) 2019/817 och kapitel II i förordning (EU) 2019/818.
2. Om en sökning enligt artikel 15.2 ger en träff mot uppgifter i något av EU-informationssystemen, ska screeningmyndigheterna ha åtkomst för att konsultera de uppgifter som motsvarar denna träff i respektive EU-informationssystem enligt de villkor som fastställs i de rättsakter där sådan åtkomst regleras.

3. När en träff erhålls efter en sökning i SIS ska screeningmyndigheterna genomföra de förfaranden som anges i förordningarna (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861 eller (EU) 2018/1862, inbegripet samråd med den registrerande medlemsstaten via Sirenekontoren som avses i artikel 7.2 i förordning (EU) 2018/1861 och i artikel 7.2 i förordning (EU) 2018/1862.
4. Om en tredjelandsmedborgares personuppgifter motsvarar en person vars uppgifter är registrerade i Ecris-TCN och flaggade i enlighet med artikel 5.1 c i förordning (EU) 2019/816 får uppgifterna endast användas för den säkerhetskontroll som avses i artikel 15 i den här förordningen och för sökning i de nationella kriminalregistren, vilket ska ske i enlighet med artikel 7c i den förordningen. Sökningar ska genomföras i nationella kriminalregister innan ett yttrande avges enligt artikel 7c i den förordningen.
5. Om en sökning i enlighet med artikel 15.2 visar en överensstämmelse med Europoluppgifter ska ett automatiskt meddelande som innehåller de uppgifter som använts för sökningen översändas till Europol i enlighet med förordning (EU) 2016/794 så att Europol vid behov kan vidta lämpliga uppföljningsåtgärder, med hjälp av de kommunikationskanaler som föreskrivs i den förordningen.
6. Sökningar i Interpols databaser enligt artikel 15.2 i denna förordning ska utföras i enlighet med artiklarna 9.5 och 72.1 i förordning (EU) 2019/817. Om det inte är möjligt att genomföra sådana sökningar på ett sådant sätt att ingen information avslöjas för ägaren till Interpolregistreringen, får screeningen inte omfatta sökning i Interpols databaser.

7. När en träff erhålls i Etias bevakningslista som avses i artikel 34 i förordning (EU) 2018/1240 ska artikel 35a i den förordningen tillämpas.
8. Vid behov ska kommissionen anta genomförandeakter för att specificera förfarandet för samarbete mellan de myndigheter som ansvarar för att genomföra screening, Interpols nationella centralbyråer respektive Europols nationella enheter i syfte att fastställa hotet mot den inre säkerheten. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 19.2.

Artikel 17

Screeningformulär

1. Screeningmyndigheterna ska för de personer som avses i artiklarna 5 och 7 fylla i ett formulär innehållande följande:
 - a) Namn, födelsedatum, födelseort och kön.
 - b) Uppgifter om nationalitet eller statslöshet, bosättningsländer före ankomst och talade språk.
 - c) Skäl till att screening utfördes.
 - d) Uppgifter om den preliminära hälsokontroll som gjordes i enlighet med artikel 12.1, inbegripet i de fall där, på grundval av de medicinska omständigheterna kring varje enskild tredjelandsmedborgares allmänna tillstånd, ingen ytterligare hälsokontroll behövdes.

- e) Relevanta uppgifter om den preliminära sårbarhetskontroll som genomfördes i enlighet med artikel 12.3, framför allt identifierad sårbarhet eller identifierade särskilda mottagande- eller förfarandebestånd.
- f) Uppgift om huruvida den berörda tredjelandsmedborgaren har gjort en ansökan om internationellt skydd.
- g) Uppgifter från den berörda tredjelandsmedborgaren om huruvida han eller hon har familjemedlemmar som befinner sig på någon medlemsstats territorium.
- h) Uppgift om huruvida sökningen i relevanta databaser i enlighet med artikel 15 ledde till en träff.
- i) Uppgift om huruvida den berörda tredjelandsmedborgaren har fullgjort sin skyldighet att samarbeta i enlighet med artikel 9.

2. I förekommande fall ska det formulär som avses i punkt 1 innehålla följande:

- a) Skälen till den irreguljära ankomsten eller inresan.
- b) Information om resvägar, inklusive avreseort, tidigare bosättningsorter, tredjeländer som fungerat som transitländer, tredjeländer där internationellt skydd kan ha sökts eller beviljats samt den avsedda destinationen inom unionen.
- c) De rese- och identitetshandlingar som tredjelandsmedborgarna medförde.
- d) Eventuella synpunkter och annan relevant information, däribland all därmed sammanhängande information i fall av misstänkt människosmuggling eller människohandel.

3. Informationen i det formulär som avses i punkt 1 ska registreras på ett sådant sätt att den kan bli föremål för administrativ och rättslig prövning under efterföljande asyl- eller återvändandeförfaranden.

Det ska anges huruvida de uppgifter som avses i punkt 1 a och b bekräftas av screeningmyndigheterna eller uppges av den berörda personen.

Uppgifterna i formuläret ska göras tillgängliga antingen i pappersform eller i ett elektroniskt format för den berörda personen. De uppgifter som avses i punkt 1 h i denna artikel ska vara maskerade. Innan formuläret översänds till de relevanta myndigheter som avses i artikel 18.1–18.4 ska den person som genomgår screening ha möjlighet att meddela att uppgifterna i formuläret inte är korrekta. Screeningmyndigheterna ska registrera varje sådan upplysning under de relevanta uppgifterna enligt den här artikeln.

Artikel 18

Slutförande av screeningen

1. När screeningen har slutförts, eller senast när de tidsfrister som fastställs i artikel 8 i denna förordning löper ut, ska tredjelandsmedborgare som avses i artikel 5.1 i denna förordning och som inte har gjort någon ansökan om internationellt skydd hänvisas till de myndigheter som är behöriga att tillämpa förfaranden som är förenliga med direktiv 2008/115/EG, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6.5 i förordning (EU) 2016/399.

Det formulär som avses i artikel 17 ska översändas till de relevanta myndigheter som tredjelandsmedborgaren hänvisas till.

2. Tredjelandsmedborgare som avses i artiklarna 5 och 7 som har gjort en ansökan om internationellt skydd ska hänvisas till de myndigheter som är behöriga att registrera ansökningar om internationellt skydd.
3. Om tredjelandsmedborgaren ska omfördelas i enlighet med artikel 67 i förordning (EU) 2024/...⁺ eller någon annan befintlig solidaritetsmekanism ska vederbörande hänvisas till de relevanta myndigheterna i de berörda medlemsstaterna tillsammans med det formulär som avses i artikel 17 i den här förordningen.
4. De tredjelandsmedborgare som avses i artikel 7 i denna förordning som inte har gjort någon ansökan om internationellt skydd ska fortsätta att vara föremål för återvändandeförfaranden som är förenliga med direktiv 2008/115/EG.
5. Screeningen avslutas om tredjelandsmedborgare som avses i artiklarna 5.1, 5.2 och 7 i denna förordning hänvisas till lämpligt förfarande för internationellt skydd, till ett förfarande som är förenligt med direktiv 2008/115/EG, eller till de relevanta myndigheterna i en annan medlemsstat med avseende på tredjelandsmedborgare som ska omfördelas. Om inte alla kontroller har slutförts inom de tidsfrister som anges i artikel 8 i denna förordning ska screeningen ändå avslutas med avseende på den berörda personen, som ska hänvisas till lämpligt förfarande.

⁺ EUT: Vänligen för in numret för förordningen i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD))i texten.

6. Om en tredjelandsmedborgare som avses i artikel 5 eller 7 i denna förordning i enlighet med nationell straffrätt är föremål för nationella straffrättsliga förfaranden eller ett utlämningsförfarande får medlemsstaterna besluta att inte genomföra screening. Om screeningen redan hade påbörjats ska det formulär som avses i artikel 17 i denna förordning, med angivande av de omständigheter som avslutade screeningen, översändas till de myndigheter som är behöriga i fråga om de förfaranden som är förenliga med direktiv 2008/115/EG eller, om tredjelandsmedborgaren har gjort en ansökan om internationellt skydd, de myndigheter som enligt nationell rätt är behöriga att registrera ansökningar om internationellt skydd.
7. De personuppgifter som lagras enligt denna förordning ska raderas i överensstämmelse med tidsfristerna i förordning (EU) 2024/...⁺.

Artikel 19

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas. Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

⁺ EUT: Vänligen för in numret för förordningen i dokument PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)) i texten.

Artikel 20
Ändringar av förordning (EG) nr 767/2008

Artikel 6 i förordning (EG) nr 767/2008 ska ändras på följande sätt:

1. Punkt 2 ska ersättas med följande:

- ”2. Åtkomst till VIS för att inhämta uppgifter ska uteslutande förbehållas vederbörligen bemyndigad personal vid
- a) de nationella myndigheterna i varje medlemsstat samt de unionsorgan som är behöriga för de ändamål som anges i artiklarna 15–22, 22g–22m och 45e i denna förordning,
 - b) Etias centralenhet och de nationella Etias-enheterna, som utsetts enligt artiklarna 7 och 8 i förordning (EU) 2018/1240, för de ändamål som anges i artiklarna 18c och 18d i den här förordningen och i förordning (EU) 2018/1240,
 - c) screeningmyndigheterna enligt definitionen i artikel 2.10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/...⁺, för de ändamål som anges i artiklarna 15 och 16 i den förordningen,

⁺ EUT: Vänligen inför i texten numret på denna förordning och inför nummer, datum och EUT-hänvisning för denna förordning i fotnoten.

- d) de nationella myndigheterna i varje medlemsstat samt de unionsorgan som är behöriga för de ändamål som anges i artiklarna 20, 20a och 21 i förordning (EU) 2019/817.

Sådan åtkomst ska endast ges i den utsträckning som uppgifterna är nödvändiga för utförandet av deras arbetsuppgifter i enlighet med dessa ändamål och ska stå i proportion till de mål som eftersträvas.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/... av den ... om införande av screening av tredjelandsmedborgare vid de yttre gränserna och om ändring av förordningarna (EG) nr 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 och (EU) 2019/817 (EUT L, ..., ELI: ...).”

2. Följande punkt ska införas:

”2a. Screeningmyndigheterna enligt definitionen i artikel 2.10 i förordning (EU) 2024/...⁺ ska också ha åtkomst till VIS för att inhämta uppgifter i syfte att utföra en säkerhetskontroll i enlighet med artikel 15.2 i den förordningen.

En sökning i enlighet med denna punkt ska utföras med användning av de uppgifter som avses i artikel 14.1 i förordning (EU) 2024/...⁺ och VIS ska ge en träff om ett beslut att avslå, upphäva eller återkalla en visering, en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd på de grunder som anges i artikel 12.2 a i, a v och a vi i den här förordningen finns registrerat i en matchande akt.

Om en träff erhålls ska screeningmyndigheterna få åtkomst till alla relevanta uppgifter i akten.”

⁺ EUT: Vänligen inför i texten numret på denna förordning.

Artikel 21
Ändringar av förordning (EU) 2017/2226

Förordning (EU) 2017/2226 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 6.1 ska följande led läggas till:

”1) stödja målen för den screening som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/...⁺, särskilt vad gäller de kontroller som föreskrivs i artiklarna 14–16 i den förordningen.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/...av den ... om införande av screening av tredjelandsmedborgare vid de yttre gränserna och om ändring av förordningarna (EG) nr 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 och (EU) 2019/817 (EUT L, ..., ELI: ...).”

2. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

”2b. Den vederbörligen bemyndigade personalen vid screeningmyndigheterna enligt definitionen i artikel 2.10 i förordning (EU) 2024/...⁺⁺ ska ha åtkomst till in- och utresesystemet för att inhämta uppgifter i det systemet.”

⁺ EUT: Vänligen inför i texten numret på denna förordning och inför nummer, datum och EUT-hänvisning för denna förordning i fotnoten.

⁺⁺ EUT: Vänligen inför i texten numret på denna förordning.

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Åtkomst till de uppgifter i in- och utresesystemet som lagras i CIR ska uteslutande förbehållas vederbörligen bemyndigad personal vid de nationella myndigheterna i varje medlemsstat och vederbörligen bemyndigad personal vid de unionsbyråer som är behöriga för de syften som anges i artiklarna 20, 20a och 21 i förordning (EU) 2019/817 och i artiklarna 20, 20a och 21 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/818*. Sådan åtkomst ska begränsas till den utsträckning som uppgifterna är nödvändiga för utförandet av deras arbetsuppgifter för dessa syften och stå i proportion till de mål som eftersträvas.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/818 av den 20 maj 2019 om inrättande av en ram för interoperabilitet mellan EU-informationssystem på området polissamarbete och straffrättsligt samarbete, asyl och migration och om ändring av förordningarna (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 och (EU) 2019/816 (EUT L 135, 22.5.2019, s. 85). (EUT L 135, 22.5.2019, s. 85).”

3. Följande artikel ska införas:

”Artikel 24a

Åtkomst till uppgifter för säkerhetskontroll för screeningändamål

Screeningmyndigheterna enligt definitionen i artikel 2.10 i förordning (EU) 2024/...⁺ ska ha åtkomst till in- och utresesystemet för att inhämta uppgifter i syfte att utföra en säkerhetskontroll i enlighet med artikel 15.2 i den förordningen.

En sökning i enlighet med denna artikel ska utföras med användning av de uppgifter som avses i artikel 14.1 i förordning 2024/...⁺ och in- och utresesystemet ska ge en träff om en registrering av ett beslut om nekad inresa på de grunder som anges i del B punkterna B, D, H, I och J i bilaga V till förordning (EU) 2016/399 är kopplad till en matchande personakt. Om en träff erhålls ska screeningmyndigheterna få åtkomst till alla relevanta uppgifter i akten.

Om personakten inte innehåller några biometriska uppgifter får screeningmyndigheterna ges åtkomst till den berörda personens biometriska uppgifter och verifiera en motsvarighet i VIS i enlighet med artikel 6 i förordning (EG) nr 767/2008.”

4. I artikel 46.1 ska led a ersättas med följande:

”a) syftet med den åtkomst som avses i artikel 9.2, 9.2a och 9.2b.”

⁺ EUT: Vänligen inför i texten numret på denna förordning.

Artikel 22
Ändringar av förordning (EU) 2018/1240

Förordning (EU) 2018/1240 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 4 ska följande led införas:

”eb) stödja syftet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/...⁺⁺;

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/...av den ... om införande av screening av tredjelandsmedborgare vid de yttre gränserna och om ändring av förordningarna (EG) nr 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 och (EU) 2019/817 (EUT L, ..., ELI: ...).”

2. I artikel 8.2 ska följande led läggas till:

”i) avge yttranden i enlighet med artikel 35a.”

⁺ EUT: Vänligen inför i texten numret på denna förordning och inför nummer, datum och EUT-hänvisning för denna förordning i fotnoten.

3. Artikel 13 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4a ska ersättas med följande:

”4a. Åtkomst till identitets- och resehandlingsuppgifterna i Etias som lagras i CIR ska också uteslutande förbehållas vederbörligen bemyndigad personal vid de nationella myndigheterna i varje medlemsstat och vederbörligen bemyndigad personal vid de unionsbyråer som är behöriga för de ändamål som anges i artiklarna 20, 20a och 21 i förordning (EU) 2019/817. Åtkomsten ska begränsas till den utsträckning som uppgifterna är nödvändiga för utförandet av deras arbetsuppgifter för dessa syften och stå i proportion till de mål som eftersträvas.”

b) Följande punkt ska införas:

”4b. Screeningmyndigheterna enligt definitionen i artikel 2.10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/...⁺, (*screeningmyndigheterna*) ska också ha åtkomst till Etias för att inhämta uppgifter i syfte att utföra kontroller i enlighet med artikel 15.2 i den förordningen.

En sökning i enlighet med denna punkt ska utföras med användning av de uppgifter som avses i artikel 14.1 a och b i förordning (EU) 2024/...⁺ och Etias ska ge en träff om ett beslut om nekande, ogiltigförklarande eller återkallande av resetillstånd på de grunder som anges i artikel 28.7 eller i artikel 37.1 a, b och e i den här förordningen ingår i en matchande ansökningsakt.

⁺ EUT: Vänligen inför i texten numret på denna förordning.

Om en träff erhålls ska screeningmyndigheterna få åtkomst till alla relevanta uppgifter i akten.

Om den sökning som görs i enlighet med denna punkt visar att det finns en överensstämmelse mellan de uppgifter som användes för sökningen och de uppgifter som registrerats i Etias bevakningslista som avses i artikel 34, ska den nationella Etias-enheten eller Europol, som har fört in uppgifterna i Etias bevakningslista, underrättas om överensstämmelsen och ansvara för åtkomsten till uppgifterna i Etias bevakningslista och för att avge ett yttrande i enlighet med artikel 35a.”

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Varje medlemsstat ska utse de behöriga nationella myndigheter som avses i punkterna 1, 2, 4 och 4a i denna artikel och de screeningmyndigheter som avses i punkt 4b i denna artikel och ska översända en förteckning över dessa myndigheter till eu-Lisa utan dröjsmål, i enlighet med artikel 87.2 i denna förordning. I denna förteckning ska det anges för vilka ändamål den vederbörligen bemyndigade personalen vid varje myndighet ska få åtkomst till uppgifterna i Etias informationssystem i enlighet med punkterna 1, 2, 4 och 4a i den här artikeln.”

4. Följande artikel ska införas:

”Artikel 35a

*Uppgifter för den nationella Etias-enheten och Europol när det gäller Etias
bevakningslista för screening*

1. I de fall som avses i artikel 13.4b fjärde stycket ska Etias centrala system skicka ett automatiserat meddelande antingen till den nationella Etias-enheten eller till Europol, beroende på vilken av dem som har fört in uppgifterna på Etias bevakningslista. Om den nationella Etias-enheten eller Europol, beroende på vad som är tillämpligt, anser att den tredjelandsmedborgare som genomgår screening skulle kunna utgöra ett hot mot den inre säkerheten ska den omedelbart underrätta respektive screeningmyndigheter och lämna ett motiverat yttrande till den medlemsstat som utför screeningen, inom två dagar från mottagandet av underrättelsen, på följande sätt:
 - a) De nationella Etias-enheterna ska informera screeningmyndigheterna genom ett säkert kommunikationssystem som ska inrättas av eu-Lisa mellan de nationella Etias-enheterna å ena sidan och screeningmyndigheterna å andra sidan.
 - b) Europol ska informera screeningmyndigheterna med hjälp av de kommunikationskanaler som föreskrivs i förordning (EU) 2016/794. Om inget yttrande avges ska det anses att det inte föreligger någon säkerhetsrisk.

2. De automatiserade meddelanden som avses i punkt 1 i denna artikel ska innehålla de uppgifter som avses i artikel 15.2 i förordning (EU) 2024/...⁺ och som används för sökningen.”

5. I artikel 69.1 ska följande led införas:

”ea) i tillämpliga fall en hänvisning till sökningar som gjorts i Etias centrala system vid tillämpning av artiklarna 14 och 15 i förordning (EU) 2024/...⁺, de träffar som uppkommit och resultaten av denna sökning,”.

Artikel 23

Ändringar av förordning (EU) 2019/817

Förordning (EU) 2019/817 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 7.2 ska ersättas med följande:

”2. De myndigheter i medlemsstaterna och de unionsbyråer som avses i punkt 1 i denna artikel ska använda ESP för att söka uppgifter om personer eller deras resehandlingar i in- och utresesystemets, VIS och Etias centrala system i enlighet med sina åtkomsträttigheter enligt de rättsliga instrument som reglerar dessa EU-informationssystem och nationell rätt. De ska också använda ESP för att söka i CIR i enlighet med sina åtkomsträttigheter enligt denna förordning för de syften som avses i artiklarna 20, 20a, 21 och 22.”

⁺ EUT: Vänligen inför i texten numret på denna förordning.

2. Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Det ska inrättas en gemensam databas för identitetsuppgifter (CIR), varigenom det skapas en personakt för varje person som är registrerad i in- och utresesystemet, VIS, Etias, Eurodac eller Ecris-TCN och som innehåller de uppgifter som avses i artikel 18, för att underlätta och bistå vid en korrekt identifiering av personer som är registrerade i in- och utresesystemet, VIS, Etias, Eurodac och Ecris-TCN i enlighet med artiklarna 20 och 20a, stödja funktionen av MID i enlighet med artikel 21 och underlätta och rationalisera de utsedda myndigheternas och Europols åtkomst till in- och utresesystemet, VIS, Etias och Eurodac, om det är nödvändigt för att förebygga, förhindra, upptäcka eller utreda terroristbrott eller andra grova brott i enlighet med artikel 22.”

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Om det på grund av ett fel i CIR är tekniskt omöjligt att söka i CIR i syfte att identifiera en person enligt artikel 20 eller att identifiera en person eller verifiera en persons identitet enligt artikel 20a, för att spåra multipla identiteter enligt artikel 21 eller i syfte att förebygga, förhindra, upptäcka eller utreda terroristbrott eller andra grova brott enligt artikel 22, ska CIR-användarna automatiskt underrättas av eu-Lisa.”

3. I artikel 18 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. De myndigheter som har åtkomst till CIR ska handla i enlighet med sina åtkomsträttigheter enligt de rättsliga instrument som reglerar EU-informationssystemen och enligt nationell rätt och i enlighet med sina åtkomsträttigheter enligt denna förordning för de syften som avses i artiklarna 20, 20a, 21 och 22.”

4. Följande artikel ska införas:

”Artikel 20a

Åtkomst till den gemensamma databasen för identitetsuppgifter för identifiering eller verifiering av identitet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/...⁺⁺

1. Sökningar i CIR får utföras av screeningmyndigheterna enligt definitionen i artikel 2.10 i förordning (EU) 2024/...⁺⁺, (*screeningmyndigheterna*) endast i syfte att identifiera en person eller verifiera en persons identitet enligt artikel 14 i den förordningen, förutsatt att förfarandet inleddes i den personens närvaro.

⁺ EUT: Vänligen inför i texten numret på denna förordning och inför nummer, datum och EUT-hänvisning för denna förordning i fotnoten.

⁺⁺ EUT: Vänligen inför i texten numret på denna förordning.

2. Om sökningen visar att det finns uppgifter om den personen i CIR ska screeningmyndigheterna få åtkomst för att inhämta de uppgifter som avses i artikel 18.1 i denna förordning samt de uppgifter som avses i artikel 18.1 i förordning (EU) 2019/818.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/... av den ... om införande av screening av tredjelandsmedborgare vid de yttre gränserna och om ändring av förordningarna (EG) nr 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 och (EU) 2019/817 (EUT L, ..., ELI: ...).”

5. Artikel 24 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 46 i förordning (EU) 2017/2226, artikel 34 i förordning (EG) nr 767/2008 och artikel 69 i förordning (EU) 2018/1240, ska eu-Lisa föra logg över all uppgiftsbehandling i CIR i enlighet med punkterna 2, 2a, 3 och 4 i den här artikeln.”

- b) Följande punkt ska införas:

”2a. eu-Lisa ska föra logg över all uppgiftsbehandling som sker enligt artikel 20a i CIR. Dessa loggar ska omfatta följande:

- a) Den medlemsstat som inlett sökningen.

- b) Syftet med användarens åtkomst för att söka via CIR.
 - c) Datum och tidpunkt för sökningen.
 - d) Den typ av uppgifter som används för att inleda sökningen.
 - e) Sökningens resultat.”
- c) I punkt 5 ska första stycket ersättas med följande:
- ”Varje medlemsstat ska föra logg över sökningar som dess myndigheter och den personal vid dessa myndigheter som är vederbörligen bemyndigad att använda CIR utför enligt artiklarna 20, 20a, 21 och 22. Varje unionsbyrå ska föra logg över sökningar som dess vederbörligen bemyndigade personal utför enligt artiklarna 21 och 22.”

Artikel 24

Utvärdering

Senast den ... [fyra år efter denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen rapportera om genomförandet av de åtgärder som anges i denna förordning.

Senast den ... [sju år från dagen för denna förordnings ikraftträdande] och därefter vart femte år, ska kommissionen göra en utvärdering av denna förordning. Kommissionen ska lägga fram en rapport om de viktigaste resultaten för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Medlemsstaterna ska senast den ... [sex år och sex månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] och därefter vart femte år tillhandahålla kommissionen all information som behövs för att utarbeta den rapporten.

Artikel 25
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den ... [24 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Bestämmelserna i artiklarna 14–16 om sökningar i EU-informationssystemen, CIR och ESP ska börja tillämpas först när de enskilda relevanta informationssystemen, CIR och ESP har tagits i drift.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i ... den ...

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande
